

er mindst, og det Tal, der er højest, og har herved paavist, hvor stor Forskel her er. Men ser man Forholdet helt igennem, synes Resultatet af denne procentvise Forhøjelse ingenlunde at være saa grelt. Det bliver altsaa for Embeder paa under 600 Kr. et Tillæg paa over 300 Kr., for Embeder paa 600 Kr. 300 Kr., for Embeder paa 700 Kr. 200 Kr., paa 800 Kr. 200 Kr., paa 900 Kr. 225 Kr., paa 1,000 Kr. 250 Kr., paa 1,100 Kr. 275 Kr., for Embeder paa 1,200 Kr. 200 Kr., paa 1,300 Kr. 100 Kr., og for Embeder paa 1,400 Kr. bliver det et Tillæg paa 0 Kr. Tillæget bevæger sig altsaa efter at have været over 300 og 300 for de mindste Embeder omkring 200 Kr., og saa stiger det ganske vist for dem omkring 1,000 Kr. og 1,100 Kr. til 250 Kr., 275 Kr. bliver atter 200 Kr. og synker saa igen for de største Embeder, saa det kan dog ikke siges just at være en Illustration af, som det er sagt, at de, der have mest, skulle have endnu mere, og de, der have mindst, skulle have det mindste Tillæg.

Naar det er blevet udtalt, at Lærerne ere misfornøjede med, at alle Embeder saaledes skulle forhøjes med et nogenlunde ens Beløb, vil jeg dog erindre om, at Lærerforeningens Forslag netop gaar ud paa at lægge 200 Kr. til enhver Grundløn og lade ethvert Embede straks begynde med et Tilskud af 200 Kr., altsaa et Tillæg af 200 Kr. til et Embede paa 600, hvor dette Forslag bestemmer 300 Kr., og 200 Kr. i Tillæg til Embeder paa 1,400 Kr., hvor dette Forslag bestemmer 0 Kr. Lærernes eget Forslag gaar altsaa netop ud paa, at alle Embeder skulle have den samme Forhøjelse og de mindste Embeder derfor ikke mere end de allerstørste. Men kan man finde en synkende Skala, der tager Hensyn til denne Stigning omkring 1,000 Kr. og 1,100 Kr., skal jeg selvfølgelig gerne forhandle derom.

I Forbindelse med denne Anke vil jeg omtale det Spørgsmaal, der særlig blev fremdraget af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om en Udjævning af Embederne Landet over, altsaa paa Landet. Det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand herfor og talte stærke Ord om, at det nuværende Forhold, at der var Lærerembeder af forskellig Størrelse, var en stor Uretfærdighed og Ubillighed, og det ærede Medlem udtalte, at en saadan Lønningsmaade slet ikke blev anvendt ved andre af Statens Embeder og Bestillinger. Men dette er jo en stor Misforstaaelse. Jeg skal nævne

Præsteembederne, hvor der er en meget betydelig Forskel mellem de største og de mindste. Jeg skal nævne Retsbetjentembederne, der ogsaa ere delte i en Række forskellige Lønningsklasser. Men ogsaa indenfor Etaterne findes det samme. Det blev nævnt, at Assistenterne fik den samme Løn, men gaar man lidt højere op, træffer man Postmesterembederne, Stationsforstanderembederne. Der er her en meget betydelig Forskel paa Lønningerne Landet over. Jeg har for øvrigt set, at Tanken om en saadan almindelig Nivellering, om, at alle Embeder paa Landet skulde være saa nogenlunde lige store, er rejst i enkelte Lærerkredse, men at den samtidig er afvist af Lærerforeningens Bestyrelse, og jeg anser ogsaa Gennemførelsen af denne Tanke for uheldig af flere Grunde. Den første Grund er, at den egentlig er ganske umulig. Det vilde jo kræve en fuldstændig Omkalfatring af det nuværende Forhold, at Kommunen betaler Grundlønnen. Saa længe dette sker — og jeg ser ikke, der kan være vel begrundede Ønsker om at forlade det —, er en saadan Nivellering saa godt som umulig. Man maatte saa spænde de fattige Kommuner op over Mulighedens Grænse, samtidig med at man forhindrede, ja vel rent skulde forbyde velstaaende Kommuner at byde deres Lærere de Lønninger, de havde Sind, Lyst og Evne til at byde dem. Og jeg tror heller ikke, at en saadan Nivellering i og for sig var rimelig. Man vil dog ikke her kunne se bort fra de faktiske Forhold Landet over, fra de forskellige Egenes forskellige Levesæt. Med en mindre Løn, altsaa med de 1,900 Kr., som en Lærer paa Landet, der sidder i et af de mindste Embeder, vil kunne naa efter dette Forslag, sammen med Bolig og Brændsel, kan en Lærer ovre paa en nøjsom Hedeegn sidde ganske ligestillet i pekuniær Henseende ikke blot med Kommunens Mellemstand, men med Kommunens største Skatteydere. Han kan leve under de samme Forhold som de bedre og bedststillede Familier i en saadan Kommune. Noget andet er det, naar Talen er om Embeder f. Eks. i Københavns Amt eller Frederiksborg Amt. Her vil Læreren ikke kunne naa op til samme pekuniære Stilling, og alle foreliggende Forhold ville gøre, at maaske 300 til 400 Kr. højere Grundløn slet ikke stiller ham gunstigere, end hans Kollega i Hedelandsbyen er stillet.

Jeg kan overhovedet ikke se, at en saadan Nivellering vilde være ønskelig. Det nytter ikke her at henvise til, at i Assi-